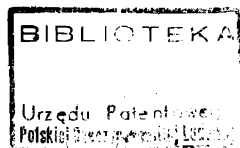

9 maja 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

COAB. 31/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 1393.

Chemische Werke Carbon Gesellschaft m. b. H.,
Raciborz (Niemcy).

Kl. 12-132.
120, 31/1

Sposób wytwarzania węgla odbarwiającego.

Zgłoszono: 26 marca 1921 r.

Udzielono: 15 stycznia 1925 r.

Pierwszeństwo: 3 maja 1918 r. (Niemcy).

Przedłożony sposób ma na celu wytwarzanie z węgla mineralnego—węgla odbarwiającego posiadającego tę samą wartość co i węgiel zwierzęcy. Węgiel podług niniejszego sposobu ma szczególnie tę samą wartość, co i używany do celów lekarskich węgiel zwierzęcy, carbo animalis, a pod pewnym względem nawet przewyższającą. Sposób polega na tem, że ogrzewa się siarczan ziem alkalicznych z węglem, wyżarzoną masę poddaje się szlamowaniu, a pozostałość oddzielającą się od płynu, która składa się z węgla, ekstrahuje się kwasem, poczem może nastąpić jeszcze dalsze żarzenie. Ilość użytego węgla musi być znacznie większa niżli tego potrzeba do zredukowania wziętych siarczanów ziem alkalicznych, aby przy redukcji tych siarczanów ziem alkalicznych węgiel nie został całkowicie zużyty, lecz był obecny jeszcze w pokaźnej

ilości. Wykonanie tego sposobu może być uskutecznione tak, że miesza się węgiel lub zamiast niego również i substancje, zawierające węgiel, z siarczanami ziem alkalicznych, i następnie poddaje postępowaniu według podanego sposobu. Można również osadzić siarczany ziem alkalicznych na węglu, przez nasycenie węgla lub substancyj, zawierających węgiel, solą ziem alkalicznych i następnie wprowadzić siarczan alkaliczny. Wtedy w górnych warstwach węgla wytwarza się siarczany ziem alkalicznych.

Przez szlamowanie osiąga się oddzielenie większej części utworzonego siarczku ziem alkalicznych tak, że otrzymany węgiel, o małym ciężarze właściwym, wymaga już niewiele kwasu do zupełnego wyekstrahowania. Dzięki takiemu systemowi pracy staje się ten sposób nadzwyczaj ekono-

miczny, ponieważ z jednej strony zmniejsza się mniej więcej o $\frac{9}{10}$ potrzeby do rozłożenia siarczku wapnia kwas siarkowy, z drugiej zaś strony niepotrzeba ustawiać specjalnych aparatów absorbcyjnych do siarkowodoru wydzielającego się przy traktowaniu kwasem, ponieważ ilość siarkowodoru jest nieznaczna. Siarczek ziem alkalicznych otrzymany przy szlamowaniu może być łatwo przerobiony dalej.

Przykład 1.

Miesza się 100 kg proszku węgla drzewnego z 30 kg gipsu i żarzy przez 10 godzin przy czerwonym żarze do białego. Wyżarzony produkt szlamuje się wodą i drobny węgiel ekstrahuje kwasem solnym, przemycza, suszy i ewentualnie żarzy jeszcze raz.

Przykład 2.

Miesza się dobrze 120 kg proszku węgla brunatnego (zawartość wilgoci 50%) z 15 kg gipsu i żarzy przez 15 godzin przy czer-

wonym żarze. Dalsza przeróbka odbywa się, jak podano wyżej. Tak samo jak gips, który może być użyty zarówno w postaci naturalnej, jak i w strąconej, mogą być zastosowane i inne siarczany ziem alkalicznych. Wykonanie jest w tym wypadku takie same, jak to podano w przykładach 1 i 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania węgla odbarwiającego, tem znamienny, że substancje dowolnego pochodzenia, zawierające węgiel lub węgiel jakiegokolwiek rodzaju, miesza się z siarczanem ziem alkalicznych, następnie silnie żarzy, wyżarzoną masę poddaje procesowi szlamowania i wydzielony węgiel ekstrahuje kwasem, poczem może nastąpić jeszcze ponowne żarzenie.

2. Sposób postępowania według zastrz. 1, tem znamienny, że siarczany ziem alkalicznych osadza się na węglu.

**Chemische Werke Carbon Gesellschaft
m. b. H.**

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.